

TRIC : Mi-un terminat treburile...
 MIRUNA : Parcă ziceai că vrei să-mi spui ceva ? Sau...
 TRIC (pauză scurtă) : Ți-ai pierdut un nasture... (I-I dă.)
 MIRUNA (il privește, apoi îl aruncă pe fereastră) : Nu-mi plac nasturii care cad. O să-mi cumpăr un set nou... (Ride.)
 TRIC : De ce rizi ?
 MIRUNA : Am citit cândva un roman polițist în care criminalul a fost descoperit datorită unui nasture găsit la locul faptei... Nu se aude o mașină ? (Se duce la fereastră.) Mi s-a părut...
 TRIC : Aici nu s-a întâmplat nimic...
 MIRUNA : Ce voi ai să se întâmple ?
 TRIC : Adică nu s-a petrecut o crimă...
 MIRUNA : Totuși, ai fi putut să mă identifice după nasturele acela, dacă ai fi avut chef... Acum nu mai ai nici o șansă, a dispărut corpul delict... De data asta chiar se aude ! (La fereastră.) Gata, a venit autocarul...
 TRIC : Nu e prea devreme ?
 MIRUNA : Astăzi am un traseu dur : turiștii ăștia străini vor să vadă totul...
 TRIC : Inclusiv bisericile din secolul 14 ?
 MIRUNA : Inclusiv. Voi ai să-mi spui ceva ?
 TRIC : Da... Nu-ți vine greu ? Ești toată ziua pe drumuri...
 MIRUNA : Fac asta numai în vacanțe. Să mă obișnuiesc cu limba. De fapt, e ultimul circuit. Am terminat facultatea... S-ar zice chiar că e circuitul meu de adio...
 TRIC : Ultimul ?
 MIRUNA : Da, ultimul...
 TRIC : Și pe urmă ?
 MIRUNA : Vom vedea la repartizare... Voi ai să-mi spui ceva ?

TRIC : Pleci ?
 MIRUNA : Plecăm amândoi...
 TRIC : Da, amândoi... Numai că eu... așa...
 TRIC : Aș fi vrut să...
 MIRUNA : A fost o noapte frumoasă, doctore.
 TRIC : A fost o noapte frumoasă, Miruna.
 MIRUNA : De ce nu-mi spui Una ?
 TRIC : Poate din cauza zorilor...
 MIRUNA : Uitasem ! Soarele răsare întotdeauna dimineața ! Ți-a amorțit brațul ?
 TRIC : Nu... De data asta nu...
 MIRUNA : Deci, pot să-ți string mîna ? (Ii întinde mîna, bărbătește.)
 TRIC (îi strînge mîna) : Voiam să... Voiam să...
 MIRUNA : Da ?
 TRIC : O să-mi fie dor de noaptea asta... Nu sună grozav...
 MIRUNA (își desprinde mîna) : Intr-adevăr, nu e prea grozav... (Face câțiva pași spre ușă, dar se întoarce.) Ori-cum, sună... (Iese.)
 TRIC (singur) : Știu că nu sună grozav, știu că nu sună, dar nu asta voiam să-ți spun ! Poate nu te interesează, dar nu mai pot sta în camera asta ! Mi-am făcut geamantanul fiindcă nu mai suport camerele de hotel ! Mai ales cînd răsare soarele... Puteai să-mi spui cel puțin cum te cheamă, nu trebuia să aștepti să te întreb eu ! Știi foarte bine că te voi căuta ! Ce mă privești așa ? N-ai mai văzut un bărbat îndrăgostit ? Asta e tot ! Voiam să-ți spun că te iubesc ! M-am îndrăgostit de tine în noaptea asta ! Te iubesc, Una ! Asta cum sună ? Spune, sună grozav ? !

C O R T I N A

Presa teatrală acum o sută de ani-august 1887

Hotărît, stagiunea estivală bucureșteană stă sub semnul operetei, al comediei muzicale, al vodevilului. Ziarul Unirea abundă în informații. Trupa A. L. Bobescu de la grădina Dacia reprezintă „cu casa închisă” mai ales opereta **Fata aerului**. Strămoșul maestrului dirijor Jean Bobescu și al excepționa-

lei violoniste Lola Bobescu știa „să-și facă” trupa. El are un rol fundamental în istoria operetei la noi, istorie care încă nu e scrisă. ● E anunțată „melodrama națională în cinci acte” **Mihai Viteazul** de Al. Pelimon. S-a reprezentat ? Zlarele tac. E puțin probabil. Cum să aduci pe scenă, în miez de vară, două duzini de bărbi și de blamide ? ● Deocamdată, la grădina Oteteleşanu (pe locul de azi al Palatului Telefoanelor), răsună muzică de concert. Să mai așteptăm două decenii celebra trupă Grigoriu, cu

al ei Leonard... ● Din **Telegraful** (22 aug.): „Aseară, trupa de la Dacia a reperbat un adevărat succes cu **Nobleța sub Ludovic al XV-lea**. D. Alexandrescu (tatăl regizorului Sică I), în rolul precupețului, a ținut lumea într-o continuă veselie, mai cu seamă improvizația din actul III și întoarcerea de la circumămătură „plauze furtunoase”. ● Tot la Dacia, „opereta națională într-un act de V. Alecsandri” **Luna nouă**. De ce nu s-o fi păstrat titlul original, **Crai nou** ?

I. N.